

פרשת "איריס" Versilia – ספינת רכש

הוכן ע"י יהודה בן-צור ומוקדש למלווה, יונה ז'בין ז"ל

ב- 6.9.48 כתב פנחס ספיר, הממונה על הרכש באירופה, לאשכול, מרכז הרכש במשה"ב בארץ: "...החוזה על ה- 50 'יורקים' [רכש מטוסי Spitfire מצ'כיה] נחתם סופית. מקווים להוציאם בזמן הקרוב ביותר... בימים הקרובים יטעין 'אתי' [אהוד אבריאל בצ'כיה]... 150,000 'מסמרים' ל'סכינים' [כדורים למטוסי 'מסרשמיט']".

ב- 9.9.48 דווח 'אתי' לספיר: "המשלוח לשיי'קה [דן], 'האיש שלנו ביוגוסלביה' [הכיל: 115,000 כדורי 13 מ"מ, 125,000 פגזי 20 מ"מ... הודיע שבסוף השבוע הבא יתחיל להטיס את ראשוני 'היורקים' [לתחנת ביניים ביוגוסלביה]. רכישתם – 'ספיטפייר אחד עלה \$ 30,000' - אושרה ע"י חיל האוויר כבר בסוף אוגוסט 1948 וחלקם הוטסו ארצה (מבצעי 'ולווטה'). בטיסה הראשונה ב- 27.9.48, אירעה תקלת דלק ו- 2 מטוסים נאלצו לנחות ברודוס וטייסיהם, מודי אלון ובוריס סניור, נעצרו.

במכתב מה- 4.10.48 דווח ספיר לאשכול: "...הדבר מסבך אותנו לא מעט. אין לחשוב... שבזמן הקרוב נוכל להשתמש... בשדה [תעופה] ב'יורם' [יוגוסלביה]... דני אגרונסקי... דואג למשלוח אדם לרודוס שיחפש אחר מודי ובוריס... [ואם לא די בכך, ספיר מזהיר כי] קופתנו ריקה ותשלום החוב ל'יורם' בסך 600,000 'סטפנים' [\$] כפיצויים בעד העברת הסחורות הגיע זמנו. 'אתי' ודן [שיי'קה] מזהירים וחוזרים... שאם התחייבותנו זו לא תבוצע במועד, חס ושלום הדבר יגרום לידי ניתוק היחסים בינינו...".

ואכן חודש לאחר מכן, ב- 11.11.48, כתב ספיר לשאול ואשכול כי: " 'היורמים' עכבו את משלוח 500 טון ורוצים להחזירו ל'עפרי' [צ'כיה]. בכלל הם כועסים... בגלל אי-תשלום החוב". מהמכתב מתברר שלעניין חוב הרכש השתרבב גם נושא מסחרי אחר, שאילן היה מעורב בו ובאשר לעיכוב המשלוח, ספיר שוחח עם שיי'קה "ובקשתי ששיג מ'היורמים' הסכמה להעברת המשלוח המונח על סירות [דוברות בדנובה] של 'עפרי' ועולה לנו בדמי השהייה. שיי'קה הבטיח להתחנן בפניהם...".

בטיסת 'הספיטפיירים' השנייה, ב- 20.12.1948, נהרג מפקד המבצע, סם פומרנץ, טיס-מהנדס מתנדב מארה"ב, בטיסתו מצ'כיה לתחנת המעבר ליד העיירה נקשיץ ביוגוסלביה. על אירוע טרגי זה דווח שאול לב-ג עוד באותו יום: "יצאו 6 'יורקים' מצ'כיה. מזג האוויר רע. 4 חזרו, 2 נפלו. אחד נעלם כולו, השני נמצא שרוף והטיס פצוע. כשהוטב מזג האוויר יצאו שוב 6 והגיעו ליוגוסלביה". בהגדרה, הדרך הבטוחה יותר – אמנם איטית – היתה להעביר את המטוסים בדרך הים ואכן "10 מטוסים נוספים נארזו למשלוח בדרך הים; הכוונה הייתה להסיעם ברכבת ליוגוסלביה (...כשלושה שבועות) ומשם באוניה לארץ... מצידם העדיפו הצ'כים שכל הספיטפיירים יועברו בדרך הים...".

בתקשורת של מערכת הרכש כונה המשלוח בדרך הים, שכלל גם ציוד נוסף לחיל האוויר, 'סחורת אתי' ו/או 'משלוח שיי'קה'. סמוך ליציאת המשלוח "הסתבכה הוצאת הספיטפיירים מצ'כיה... הצ'כים דרשו להסדיר קודם... את עניין התשלום עבור המטוסים... הם התירו להוציא חלק... הקשיים התקציביים המשיכו לרחף... גם מאוחר יותר". לכך יש להוסיף גם את הקשיים הפוליטיים בשל "מערכת היחסים העכורה בין יוגוסלביה וצ'כוסלובקיה" - תוצאה של הקרע בין טיטו לסטלין.

ב- 3.11.48 הבריק ספיר למטה 'המוסד' בפאריס: "לשיי'קה תכרו כלי [שייט] או תקבלו... את 'המורד' [Fabio], ספינת המעפילים 'קרב עמק איילון' לשעבר, שהועסקה באותה עת בהובלת עולים], באם הוא מתאים לכך". תשובת פאריס: " 'המורד' אינו מתאים ל'משלוח שיי'קה'. כלי חכור אינו בא בחשבון במצב העדין ב'יורם'. ישנה סכנה של החזרת

מערכת הרכש החליטה לשגר לשיבניק את Scio. ב- 11.11.48 הגיב שי'קה: "מסכים [לקבל את] 'שיאו' בתנאי שיכול [במנפוי האוניה] להרים 2 טון. הבאת הסחורה [מצ'כה] תיקח שבוע ימים [בהשטה ע"פ הדנובה וברכבת לנמל שיבניק]", אך כעבור יומיים, הציע ספיר לאשכול-אביגור, במשה"ב בארץ: "אם נזדקק [לכלי]... למשלוח שי'קה', באשר 'השיאו' הוא בתיקון, נדחה את משלוח 'הזחלים' [טנקים, שיועדו לאוניה] 'רקס'..."

ב- 15.11 עודכן ספיר: "תיקון 'שיאו' ייקח יותר משבוע. אם יהיה צורך יחזרו כלי עבור שי'קה". ב- 20.11 האיץ שי'קה: "דורש מיד כלי למשלוח אתי'. יש להודיע לו לפני צאת הכלי". רק ב- 24.11 דווח על חכירת הספינה Versilia: "הדגל של הכלי לשי'קה הוא 'ליאונרדי' [איטלקי]", אך למחרת הוברר כי: "כלי שי'קה יצא רק הערב או מחר בבוקר, 26/11, מנן [נאפולי] ל'יורם' ובאותו יום הוחש לנאפולי צמד המלווים, יונה ז'בין ו'הגדעוני' ראובן [?] והספינה, שכונתה בשם 'איריס', יצאה סוף סוף לדרכה. רק לאחר יציאתה מנאפולי דווח למטה בז'נבה כי: "חכירת כלי – קשה מאוד היות ו'זקי' [זקימוביץ, הממונה על 'המוסד' באיטליה] מפריע ומסרב לעזור". 'מלחמות היהודים' בין מערכת הרכש למנגנון 'המוסד' באיטליה החלו כבר בינואר 1948.

מדו"ח המלווה עולה שהמסע מנאפולי לשיבניק נמשך תשעה ימים רצופי תקלות במכונות, במשאבת האוויר ואף במשדר האלחוט, שאילצו את הספינה להיכנס לתיקוני דרך בנמל קטן, טורו דל-גרקו בקרבת נאפולי. התקשורת עם המטה ברומא הייתה לקויה והדברים הגיעו לידי כך, שרק ב- 30.11 הגיע מונדק קרמר [פעיל 'המוסד'] לספינה ודווח למלווים: ש'הבהירה' [אונית הרכש Borea] מחפשת אותנו בים בשבע עיניים ואף אחד לא ידע שמסתובבים אנו ליד נאפולי..."

ב- 29.11 הבריק שאל לז'נבה ופאריס: "הודיע מיד הסיכוי לקבלת 'היורקים'. מתי וכמה? האם סודרה למעשה חניית 'היורקים' ב'יורם'?" מהשאלה ניתן להבין ששאל התכוון לטיסה נוספת על זו שנערכה קודם לכן, ב- 27.9.48. ייתכן שהוא התייחס גם לאפשרות של העברת מטוסים ב'משלוח שי'קה' בארגזים, שהגיעו ליוגוסלביה בהשטה בדנובה. למחרת היום ב- 30.11, הבריק שאל בבהילות לז'נבה ול'זקי' באיטליה: "אם הכלי שחכרתם עבור 'יורם' אינו בא בחשבון ייסע לשם 'הפרא' [ספינה חכורה בשם Fra שהייתה באותה עת בארץ]. קבלו הסכמת רומנו [הסוכן בנאפולי] והודיעו. [על] הפלגת 'הפרא' מ'ארנון' [ישראל] נודיע". למחרת ב- 1.12.48 הבריק מז'נבה לשאול: "לפי הידיעות שבידינו הכלי של שי'קה התעכב בדרכו ל'יורם' לרגלי תיקונים, אולם כבר המשיך בדרכו". באותו יום הבריק 'זקי' לספיר ושאל: "הכלי ל'יורם', ששמו 'ורסיליה' [הכיניו 'איריס'] התעכב בדרך בגלל קלקול במנוע... יגיע ל'יורם' מחרתיים [דהיינו ב- 3.12]; עפ"י דו"ח המלווה, הספינה הגיעה לשיבניק רק ב- 5.12 אחה"צ ובעת שהותה בנמל 'תוקנה המכונה ומשאבת האוויר תיקון יסודי'".

ב- 10.12.48 שיגר ספיר שני מברקים לשאול, הראשון דחוף: "א. 'הרקס' ו'הפרא' מיועדים לסחורות 'אבני' [רכש של ישראל דיקנשטיין מאיטליה] ולפיכך אין צורך בשכירת 'טיבולי' [ספינה נוספת ש'המוסד' התכוון לחכור]. ב. הודהמנו לשמוע מאהוד [אבריאלי] ש'האיריס' תוכל לקבל [בפועל כבר קיבלה] משי'קה פחות ממחצית המשלוח. כיצד קרה הדבר?". והמברק השני מידי: "הכלי של שי'קה [איריס] הנושא את סחורת 'אתי' [אהוד] יצא אתמול 9/12... ולקח רק 250 טון מתוך 550. בכלי יש מים ששואבים כל הזמן. אין לכלי ניירות מתאימים. במקרה שיצטרך להיכנס לאיזה נמל תהיה תסבוכת. הצעתנו להחזיר את הכלי לשי'קה ולשלוח [במקומו] את [אונית הרכש] 'הזקן' [Maestralle]... שייקח את כל החומר [550 טון]... [או את] 'הפרא'... שבעלו הסכים לתת. ענו מיד". שאול נחרד. עוד באותו יום הוא השיב לספיר עם העתקים לזקימוביץ ואבריאלי: "אם המצב בכלי של שי'קה הוא ככתוב במברקכם, עליכם להחזירו מיד ל'יורם' [יוגוסלביה]. שקלו יפה, כי הדבר יגרום לסבוכים ב'יורם'. כמו כן קיים חשש שמלחי 'האיריס' בהגיעם ל'ליאונרד' [איטליה] יפרסמו העניין [שבירת האמברגו הבינ"ל באמצעות אוניות נושאות דגל איטלקי]".

החל מסוף 1948 נדרשו המלווים לנהל דו"ח מסע ודו"ח מסכם. מהדו"ח של יונה עולה כי אכן, בצהרי ה- 11.12 "קבלנו מברק מ'הבהירה' [רומא, מקום מושבו של 'זקי'] : "חזרו מיד לנמל ההעמסה ופרקו הסחורה. סידורים לקבלתכם נעשו. ברור שמיד שינינו הכוון

כאמור, 'איריס' יצאה ב- 10/12 מיוגוסלביה ארצה. באותו יום הבריק רן (כנראה נציג חה"א במטה הרכש) מז'נבה למטה חיל האוויר בארץ: "אמש יצאה האוניה 'וורצליה' [Versilia] מ'יורם' עם מטען ועליה כל הסחורה של ח.א. ב'יורם', למעלה מ- 50 טון [כנראה טעות הדפסה והספרה 2 נשמטה. צ"ל 250 טון].". בכל מקרה ברור ש'איריס' נשאה לפחות 250 טון והותירה אחריה בשיבניק כ- 300 טון, לרבות את ארגזי המטוסים וכי הספינה 'טיבולי', שנחכרה ונשלחה אחריה ליוגוסלביה ע"מ לחלץ את 'היורקים' כשלה לגמרי. המשלוח שהגיע ב'איריס' כלל: "תחמושת: כדורי 7.92 מ"מ, 13 מ"מ למסרשמיט ו- 20 מ"מ למסרשמיט וכ- 8,500 פצצות אוויר מסוגים שונים".

המידע האחרון הידוע על 'איריס' הוא: "18/12 בארץ. החוזה [חכירה] בוטל". במכתבו של ספיר לשאול מה- 25.1.1949 הוא מתייחס לפרשה, שגרמה לדבריו לחיזוק הערכתו השלילית על 'זקי'-משה זקימוביץ ובעבור זמן קצר, בעקבות 'פרשת טיבולי', אף לסיום עבודתו.

קיסריה, 1 לנובמבר 2003

יהודה בן-צור

יונה היה מ"מ בחי"ש תל אביב. בשלהי 1947 צורף למוסד לעליה ב' והוצב כמלווה באונית המעפילים 'קבוץ גלויות'-'קוממיות'. במהלך מלחמת העצמאות הועבר למערכת הרכש, ושירת כמלווה באוניות הרכש: 'הזקן' (3 הפלגות), 'בוריאה', 'ההר' ו'איריס'.